

محاصره نوار غزه و جلوگیری از ورود کمک‌های انسانی،طی نزدیک به دودهمه

گذشته به یکی از ابزارهای ثابت فشار اسرائیل علیه فلسطینیان تبدیل شده و این سیاست همواره با حمایت مستقیم یا غیرمستقیم ایالات متحده همراه بوده و در بسیاری از موارد، به تشدید درگیری میان اسرائیل و گروه‌های مقاومت فلسطینی از جمله حماس و جهاداسلامی انجامیده‌است.بااین حال، بحران اخیر پیرامون «ناوگان جهانی صمود» نشان می‌دهد که این بار مسئله صرفاً به فلسطینیان محدود نمانده و دامنه آن به یک چالش فرامنطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل شده که افکار عمومی جهان، فعالان حقوق بشر، دولت‌های اروپایی و حتی بخشی از جریان‌های سیاسی داخل اسرائیل را درگیر کرده است.

ناوگان جهانی «صمود» با هدف شکستن محاصره غزه و رساندن کمک‌های انسانی، پزشکی و غذایی به ساکنان این منطقه، طی هفته‌های اخیر حرکت گسترده‌ای را از مسیر زمینی و دریایی آغاز کرد. این ناوگان متشکل از ده‌ها کشتی و صدها فعال حقوق بشر از بیش از ۴۰ کشور جهان بود و تلاش داشت با عبور از مدیترانه، خود

ناوگان

تل اوپو مسئله ناوگان صمود را صرفاً یک کاروان امدادی نمی‌بیند، بلکه آن را تهدیدی سیاسی و رسانه‌ای علیه مشروعیت راهبرد محاصره غزه می‌کند و اسرائیل طی سال‌های اخیر تلاش کرده «ضرورت امنیتی» به افکار عمومی غرب معرفی کند

حمله اسرائیل به ناوگان صمود، مجازات جمعی امدادگران جهان ارزیابی شد؛

راهزنی دریایی حقوق بشر

رامین برتو

راه به سواحل غزه برساند. اما اسرائیل بار دیگر با توسل به قدرت نظامی، عملیات گسترده‌ای را برای توقیف کشتی‌ها و بازداشت فعالان آغاز کرد؛ اقدامی که نه تنها با محکومیت گسترده بین‌المللی همراه شد بلکه شکاف‌های سیاسی جدیدی را نیز در روابط تل‌آویو با متحدان غربی‌اش آشکار ساخت. در جریان این عملیات، نیروهای دریایی اسرائیل ده‌ها کشتی ناوگان صمود را در آب‌های بین‌المللی توقیف کردند و صدها فعال خارجی را بازداشت و به بندر اشدود منتقل کردند. گزارش‌ها حاکی از آن است که بسیاری از بازداشت‌شدگان شامل پزشکان، خبرنگاران، فعالان حقوق بشر و شهروندان اروپایی و آسیایی بوده‌اند و اسرائیل این اقدام را بخشی از اجرای «محاصره دریایی غزه» عنوان کرده، اما منتقدان، آن را مصداق آشکار نقض قوانین بین‌المللی و «راهزنی دریایی» توصیف می‌کنند.

واقعیت آن است که تل‌آویو مسئله ناوگان صمود را صرفاً یک کاروان امدادی نمی‌بیند، بلکه آن را تهدیدی سیاسی و رسانه‌ای علیه مشروعیت محاصره غزه را به عنوان یک «ضرورت امنیتی» به افکار عمومی غرب معرفی کند؛ اما حضور صدها فعال بین‌المللی از کشورهای مختلف در ناوگان صمود، این روایت را با چالش جدی مواجه کرده‌است.

اسرائیل به خوبی می‌داند که عبور حتی بخشی از این ناوگان و رسیدن آن به غزه، به معنای شکسته شدن نمادین محاصره خواهد بود؛ رخدادی که می‌تواند به‌گویی برای تکرار کاروان‌های مشابه در آینده تبدیل شود. به همین دلیل، تل‌آویو تلاش کرد با برخورد سخت، پیام بازدارنده‌ای به فعالان مدنی

ناوگان صمود در دریای مدیترانه

و دولت‌های حامی آنان ارسال کند. نیز در این مسئله نقش مهمی دارد. کابینه بنیامین نتانیاهو در ماه‌های اخیر تحت فشار شدید داخلی و خارجی قرار داشته و ادامه جنگ غزه، افزایش تلفات انسانی، فشار اقتصادی و همچنین اختلافات سیاسی داخلی موجب شده تا جریان‌های افراطی حاضر در دولت، بیش از گذشته بر سیاست «نمایش قدرت» تأکید کنند. در این میان، افرادی مانند ایتمار بن‌گور، وزیر امنیت داخلی اسرائیل تلاش دارند با اتخاذ مواضع تند و رفتارهای تحقیرآمیز علیه فعالان خارجی، پایگاه سیاسی جریان راست افراطی را حفظ کنند.

واکنش‌های داخلی اسرائیل نیز نشان می‌دهد که حتی بخشی از ساختار سیاسی اسرائیل، نسبت به تبعات بین‌المللی این رفتارها نگران است. انتقادهای گدعون ساعر، یائیر لاپید، بنی‌گانتس و گادی ایزنکوت از رفتار بی‌گور بیابگر آن است که بسیاری از سیاستمداران اسرائیلی معتقدند این اقدامات، بیش از آنکه بازدارنده باشد، به تخریب چهره جهانی اسرائیل منجر شده‌است.

ناوگان صمود در دریای مدیترانه

اعتراض اروپا و دولت‌های منطقه
حمله اسرائیل به ناوگان صمود، واکنش‌های کم‌سابقه‌ای را در سطح منطقه‌ای و اروپایی به همراه داشت. اسپانیا، ایتالیا، ترکیه، قطر، اندونزی و چند کشور دیگر به‌صراحت اقدام اسرائیل را محکوم کردند و آن را نقض آشکار حقوق بین‌الملل دانستند. احضار کاردار سفارت اسرائیل در مادرید و همچنین موضع تند جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا، نشانه‌ای از افزایش نارضایتی اروپا نسبت به عملکرد تل‌آویوست.

در سال‌های گذشته، بسیاری از دولت‌های اروپایی تلاش می‌کردند میان حمایت سیاسی از اسرائیل و انتقادهای محدود حقوق بشری تعادل

نوع‌پرانی

ایجاد کنند، اما جنگ غزه و بحران انسانی ناشی از آن، این موازنه را برهم زده‌است. تصاویر مربوط به قطعی، بمباران مناطق غیرنظامی و اکنون بازداشت فعالان خارجی در آب‌های بین‌المللی، فشار افکار عمومی اروپا بر دولت‌ها را افزایش داده‌است.

در این میان، ترکیه تلاش کرده بار دیگر خود را به عنوان یکی از مهم‌ترین حامیان سیاسی مسئله فلسطین معرفی کند. مواضع تند وزارت خارجه ترکیه و مقامات ارشد این کشور علیه اسرائیل، علاوه بر جنبه انسانی، دارای ابعاد ژئولیتیکی نیز هست. انکارا در تلاش

است تا از خلأ رهبری جهان اسلام در مسئله فلسطین بهره‌برداری کرده و جایگاه منطقه‌ای خود را تقویت کند.

قطر نیز ضمن محکوم کردن حمله اسرائیل، بر ضرورت پایان محاصره غزه تأکید کرده‌است. در سطح حقوقی نیز، بسیاری از نهادهای بین‌المللی و سازمان‌های حقوق بشری، اقدام اسرائیل را ناقض کنوانسیون‌های بین‌المللی دانسته‌اند. عفو بین‌الملل این عملیات را «شرم‌آور و غیرانسانی» توصیف کرده و مرکز حقوقی «عدالت» نیز توقیف کشتی‌ها در آب‌های بین‌المللی را مصداق مجازات جمعی و نقض آشکار حقوق بشر دوستانه دانسته‌است.

ناوگان صمود در دریای مدیترانه

جامعه ملل چه اهم‌هایی علیه اسرائیل دارد؟

اگرچه اسرائیل طی دهه‌های گذشته توانسته با تکیه بر حمایت آمریکا، بسیاری از فشارهای بین‌المللی را خنثی کند، اما جامعه جهانی همچنان ابزارهایی برای اعمال فشار سیاسی و حقوقی علیه تل‌آویو در اختیار دارد.

نخستین اهم، فشار دیپلماتیک و سیاسی است. احضار سفرا، کاهش سطح روابط، تعلیق همکاری‌های نظامی و اعمال محدودیت‌های اقتصادی از جمله اقداماتی است که کشورهای مختلف می‌توانند علیه اسرائیل انجام دهند.

خبر

مرکل ونخست‌وزیر سابق ایتالیا، گزینه‌های بروکسل برای مذاکره با مسکو

مسکو از او پیچیده کند. دراگی در اروپا چهره‌ای بی‌طرف‌تر محسوب می‌شود. با این حال، او علناً آمادگی خود را برای شرکت در مذاکرات اعلام نکرده است. فایننشال تایمز همچنین نوشته، «کایا کالاس» رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا نیز یکی دیگر از افراد مدنظر برای مذاکره با روسیه است، وی مدت‌ها با مذاکرات مستقیم با روسیه مخالف بود، اما بعداً راه را برای گفت‌وگو با روسیه هموار کرد و گفت که وزرای امور خارجه کشورهای عضو اتحادیه اروپا در پایان ماه در مورد این موضوع بحث خواهند کرد. اخیراً نیز به نظر می‌رسد که کالاس خود را برای این سمت آماده می‌کند و به خبرنگاران گفت: «فکر می‌کنم می‌توانم از میان تله‌هایی که روسیه ارائه می‌دهد، عبور کنم». با این حال، سه دیپلمات اتحادیه اروپا هشدار دادند که موضع سرسختانه ضد روسی کالاس باعث می‌شود ولادیمیر پوتین نظر خوبی نسبت به او نداشته باشد. پیش از این، او کرایس و آلمان میانجیگری قبلی او را ناموفق می‌دانند. استاب پیش از این به‌تقنی مشابه علاقه‌نشان داده بود، اما عضویت فنلاند در ناتو می‌تواند بر داشت

کشورهای عضو اتحادیه اروپا در حال بررسی این هستند که مرکل یا ماریو دراگی را ربه عنوان نماینده اروپا در مذاکرات احتمالی با پوتین انتخاب کنند اما هنوز تصمیمی در این باره گرفته نشده‌است. «مارو دراگی» نخست‌وزیر پیشین ایتالیا پیشنهاد است چرا که اتحادیه اروپا او را فردی معتبر و بی‌طرف می‌دانسد. همچنین «انگلا مرکل» صدراعظم سابق آلمان با اینکه خود این ایده را مطرح کرد، اما معتقد است که فقط رهبران خدمتگزار باید در سیاست واقعی می‌توانند با «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور روسیه مذاکره کنند. به نوشته روزنامه فایننشال تایمز،

ناوگان صمود در دریای مدیترانه

با هدف کاهش اتکاب به تنگه هر مز مطرح شد؛ پیشنهاد ترکیه به ناتو برای احداث خط لوله جدید

مطرح شده‌است که اخیراً روزنامه سنسناپوری بی‌زنس تایمز با اشاره به این که کشورهای عربی حوزه خلیج فارس در حال بازنگری در ترتیبات امنیتی خود هستند، اعلام کرد که این کشورها ساخت خط لوله جدید برای تحویل نفت و گاز به مصر ف کنندگان جهانی را بررسی می‌کنند که از نظر فنی ممکن است اما بسیار پرهزینه خواهد بود و بعداًست که به طور کامل جایگزین حجم بسیار بیشتری از نفت و گازی شود که می‌تواند از طریق دریا از تنگه هرز حمل شود. به نوشته این روزنامه، احداث یک خط لوله جدید می‌تواند وابستگی به تنگه هرمز را کاهش دهد، نه این‌که آن را حذف کند. به طور معمول حدود یک پنجم تا یک چهارم تجارت جهانی نفت از مسیر تنگه هرز تایمز در دریای مدیترانه می‌گذرد. برای گاز طبیعی مایع (ال‌ان‌جی) عدم توازن بازرگانه است. این پروژه در حالی

جهان نما

در سفر پوتین به پکن انجام شد: امضای بیانیه مشارکت و همکاری استراتژیک چین و روسیه

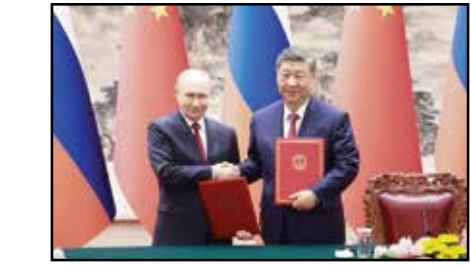
مراسم امضای اسناد دو جانبه دیروز (چهارشنبه) پس از مذاکرات بین ولادیمیر پوتین و شی جین‌پینگ روسای جمهور روسیه و چین در پکن برگزار شد. بر اساس گزارش خبرگزاری نووستی، پس از این دیدار، روسای جمهور روسیه و چین بیانیه مشترکی در مورد تقویت بیشتر مشارکت و تعمیق روابط بین دو کشور تصویب کردند.

همچنین پوتین و شی جین‌پینگ یک سند دیگر که بیانیه مشترکی در مورد تشکیل جهان چندقطبی و نوع جدیدی از روابط بین‌الملل است، امضا کردند. هیات‌های نمایندگی روسیه و چین در طول این سفر با حضور پوتین و همتای چینی او، ۲۰ سند مشترک امضا کرده‌اند.

شی در سخنانی پس از امضای این بیانیه گفت: این بیست و پنجمین باری است که رئیس جمهور پوتین از چین بازدید می‌کند و این ماهیت ویژه روابط روسیه و چین را تأیید می‌کند. امسال بیست و پنجمین سالگرد پیمان همکاری است، کشورها قطعاً به احترام متقابل و حقوق متقابل متعهد هستند.

رئیس چین «دور مذاکرات را عمیق، دوستانه و سازنده» خواند و گفت که روابط روسیه و چین تحت رهبری استراتژیک مشترک با پوتین به سطح جدیدی رسیده‌است. او اعتماد سیاسی را بزرگ‌ترین ویژگی روابط روسیه و چین دانست و تصریح کرد: این موضوع در پیمان حسن‌همجواری و همکاری دوستانه آمده‌است.

شی افزود: «جهان به هیچ‌وجه آرام نیست – آسیب‌های ناشی از اقدامات یکجانبه و هژمونی مارا تهدید می‌کند که به قانون جنگل برگردیم. روسیه و چین، اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل، خود را به عنوان قدرت‌های جهانی مسئول می‌دانند. دوستی بزرگ روسیه و چین مطابق با الزامات زمان است.

او گفت که مفهوم «سرنوشت مشترک بشریت» و چهار ابتکار جهانی‌اوز حمایت گسترده جامعه بین‌المللی، از جمله روسیه بر خوردار است. در این راستا، من مفهوم سرنوشت مشترک بشریت و چهار ابتکار جهانی را که از حمایت گسترده جامعه جهانی، از جمله روسیه، بر خوردارند، مطرح کرده‌ام. روسیه و چین سال‌هاست که به اصول عدم تعهد به بلوک‌ها، عدم رویارویی و عدم هدف قرار دادن اشخاص ثالث پایبند بوده‌اند. روسیه و چین باید به حمایت قاطع از یکدیگر در مورد مسائلی که بر منافع و نگرانی‌های اصلی آنها تأثیر می‌گذارد، ادامه دهند و گفتگو و تماس استراتژیک نزدیک را حفظ کنند.

رئیس جمهور چین همچنین افزود: «بن جهان بسیار آشفته است. خسارات ناشی از اقدامات یکجانبه و هژمونی فراتر از حد است. خطر بازگشت به عنوان قدرت‌های وجود دارد. چین و روسیه قطعاًنه به عنوان قدرت‌های جهانی مسئول عمل خواهند کرد، از اقتدار سازمان ملل و عدالت بین‌المللی دفاع خواهند کرد و با همه اشکال یکجانبه‌گرایی و سلطه‌گری و همچنین تلاش‌ها برای بازتوسیی تاریخ با هدف انکار نتایج جنگ جهانی دوم مخالفت خواهند کرد.» او گفت روسیه و چین باید به طور مشترک همکاری‌های بین‌المللی را پیش ببرند و سیستم مدیریت جهانی را بهبود بخشند.

شی مذاکرات با پوتین را دوستانه و ثمربخش خواند و گفت: من همین الان مذاکرات عمیق، دوستانه و ثمربخشی با رئیس جمهور پوتین داشتم. روابط بین کشورها به اوج جدیدی رسیده‌است و این روابط الگویی از روابط بین دو قدرت بزرگ است. کشورهای ما با تکیه بر روحیه احترام متقابل، برابری، صداقت و عدالت و همکاری سودمند متقابل، سهم قابل توجهی در حفاظت از عدالت بین‌المللی و شکل‌گیری نوع جدیدی از روابط بین‌المللی دارند.

او همچنین با درخواست تقویت اعتماد سیاسی بین مسکو و پکن و گشودن افق‌های جدید در توسعه روابط دو جانبه، گفت روسیه و چین باید در ده‌های استراتژیک یکدیگر باشند. شی جین‌پینگ همچنین افزود: «چین و روسیه باید قطعاًنه با هرگونه زور گویی یکجانبه مخالفت کنند. ما با هر گونه تلاش برای انکار نتایج پیروزی در جنگ جهانی دوم واحیای فاشیسم و نظامی‌گری مخالفیم.»

پوتین نیز گفت: روسیه و چین به سیاست حاکمیتی و مستقل متعهد هستند با همبرای تثبیت وضعیت بین‌المللی به نام صلح و رفاه همکاری می‌کنند. مسکو و پکن به طور متحداز پیمان سازمان ملل دفاع می‌کنند.

پوتین به خبرنگاران گفت: «تکنه اصلی این است که روسیه و چین به یک سیاست خارجی مستقل متعهد هستند، در یک اتحاد استراتژیک نزدیک عمل می‌کنند و نقش مهمی در ثبات‌بخشی در صحنه جهانی ایفا می‌کنند. روسیه و چین برای حفاظت از قوانین بین‌المللی با هم متحد هستند.

پوتین با ابراز اطمینان از اینکه سفرش به پکن به تقویت دوستی روسیه و چین کمک خواهد کرد، اعلام کرد روسیه و چین شرکای تجاری مهمی برای یکدیگر هستند و روسیه آماده ادامه تأمین بی‌وقفه منابع انرژی به چین است. روسیه و چین به طور فعال در زمینه انرژی همکاری می‌کنند. کشور مایکی‌از بزرگ‌ترین صادرکنندگان نفت، گاز طبیعی، از جمله گاز مایع و زغال سنگ به چین است. البته ما آماده‌ایم تا به طور قابل اعتمادی به تأمین بدون وقفه همه این نوع سوخت‌ها ادامه دهیم. می‌خواهم تأکید کنم که روسیه و چین شرکای تجاری مهمی برای یکدیگر هستند. در سال ۲۰۲۵، تجارت تقریباً به ۲۴۰ میلیارد دلار رسید. ساختار آن، از جمله از طریق کالاهای با ارزش افزوده بالا، گسترش یافته‌است.

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»

ناوگان صمود در دریای مدیترانه